

POLITIPENSJONISTEN

ORGAN FOR POLITIETS PENSJONISTFORBUND NUMMER 3 • 2011

**Politiets
Pensjonistforbund
har 3260 medlemmer**

**Stiltfullt jubileums-
landsmøte
i Kristiansand**

**August J. Moldestad
fikk Kongens
fortjenstmedalje**

**Politiets pensjonist-
forbunds handlingsplan
2011-2013**

www.politipensjonisten.no

POLITIETS PENSJONISTFORBUND
Landsmøte 2011

Clarion Hotell Ernst
Rådhusgt. 2 - Kristiansand
8.-10. juni 2011
Sommertreff 11.-12. juni 2011

Ny tid

Kjell R. Bjerke

Landsmøtet er avsluttet. Landsmøtet er forbundets øverste organ og bestemmer hva styret skal jobbe med og hvilken retning vi skal gå. Vedtektene bestemmer hvilke saker som skal behandles. Landsmøtet skal også være en viktig del av vår organisasjon som samler alle delegater fra hele landet til diskusjon og meningsbrytninger.

Ikke alle saker har konsensus, men i vårt demokratiske organisasjonssystem er det flertallet som bestemmer. Protokollen fra Landsmøtet viser engasjementet og hvilke saker som medlemmene og tillitskvinnene og mennene mener er viktigst i de to årene fram til neste Landsmøte.

Våre vedtekter ble vedtatt første gang i 1987 og er revidert syv ganger. Grunnideen er beholdt, formålet og virksomheten ligger fast. Vårt forbund er en del av vårt demokratiske samfunn. Vår funksjon er å ta vare på våre medlemmer og hevde vår rett og kreve våre rettigheter i et rettferdig samfunn. Pensjonistlagene og foreningene, som vi nå har 40 av, skal være et samlingssted hvor man kan hevde sine meninger om pensjonistilværelsen og utvikle synspunkter og forslag til tiltak, lokalt og sentralt, for å bedre pensjonistilværelsen.

Landsmøtet utvidet Handlingsplanen med flere tiltak. Landsmøtet vedtok også å heve kontingenten for å dekke kommende utgifter. Styret hadde sitt konstituerende møte på ettermiddagen etter Landsmøtets avslutning og bestemte at første ordinære styremøte skal være onsdag 7. september.

Jeg har tidligere skrevet at: «Den største vanskeligheten er ikke å få folk til å akseptere nye ideer, men å få dem til å kvitte seg med de gamle.» Jeg har fått noen tilbakemeldinger fra de «unge» pensjonistene som mener vi bør legge om kursen og rette blikket mot faglige spørsmål og utfordringer. Det stilles også spørsmål om Landsmøtet bør avvikles i den formen det har hatt i 25 år. Landsmøtet spiser alt for mye av vår kapital, sies det. Som «gamle» statlige tjenestemenn og kvinner vet vi at når det er vedtatt en lov, forskift – eller i vårt tilfelle, en vedtekt, så må den forandres først. Slik vedtektene bestemmer skal alle lag og foreninger ha sin representant på Landsmøtet. Det koster penger å hente inn delegater fra Finnmark, Bergen og Kongsvinger. I det tidligere Norges Lensmannslag kunne man melde seg på og betale alt selv. Jeg tror ikke vi får mange delegater på Landsmøtet i vårt forbund dersom den enkelte skulle betale reise og opphold selv. Det blir lite demokratisk også! Tidslengden på Landsmøtet er nå kuttet ned til det absolutte nødvendige for å få en forsvarlig saksbehandling.

Det faglige innhold må som tidligere ha i seg de spørsmål og krav som gjelder oss pensjonister. De aktive har sine organisasjoner som trykker dere lønns- og arbeidssituasjon. Idrettsforeninger legger forholdene til rette for dem som vil drive idrett. Pressgrupper overvåker likestillings spørsmål.

Pensjonistforeninger skal være et samlingssted og en interesseorganisasjon for oss pensjonister.

Kjell R. Bjerke, forbundsleder

Redaktør:

Jørn-Kr. Jørgensen
Peter Møllers vei 4 A, 0585 Oslo
Telefon 22870505
E-mail: colombocity@hotmail.com

Redaksjonen avsluttet:
1. september 2011

Politiets Pensjonistforbund

Postboks 8101 Dep., 0032 Oslo
Telefon: 22 66 90 95 • Telefaks: 22 70 50 87
E-post: ppf@pf.no • www.politipensjonisten.no

Besøksadresse:

Grønlandsleiret 25, 2 etasje, 0190 Oslo

Fast kontortid:

Mandag og onsdag 09.00 – 15.00

Forbundsstyret i Politiets Pensjonistforbund

Forbundsleder

Kjell R. Bjerke
Hilton 21, 2040 Kløfta
Telefon: 63 98 10 32
Mobil: 915 43 793
E-post: k-r-bjer@online.no

Forbundsnestleder

Tor Inge Hansen
Uranusveien 44, 9024 Tomasjord
Telefon: 77 63 03 08

Sekretær

Olav R. Haugen
Østliveien 15, 1811 Askim
Telefon: 69 88 69 89
Mobil: 952 08 588

Kasserer

Roald Korsøen,
Kolstien 3D, 5097 Bergen
Telefon: 55 28 66 37
Mobil: 901 80 389

Styremedlemmer

Johan Omdal, Stavanger
Eystein Loftesnes, Arendal
Sven Roar Revdahl, Trondheim

Varamedlemmer

Olav Røttingsnes, Romerike
Torbjørn Finn, Sarpsborg

Design & Trykk:

Prinfo Unique – Opplag: 3 500
Forsidefoto: Jørn-Kr. Jørgensen
Fra landsmøtesalen i Kristiansand

Sett farge på pensjonistlivet

Vet du hva? Det gjelder å sette farge på pensjonistlivet! Gjør du det ikke, kan du – uansett hvem du er – bli en grå og trist mus som forsvinner ikke bare i mengden, men også for deg selv. Det er det alvorligste.

Når jeg skriver: Sett farge på pensjonistlivet, så mener jeg dette både i bokstavelig forstand og i overført betydning. Det er lite som er så vakket, og som gir oss så mye liv, som fargene. De skal vi bruke.

Jeg har ca. 10 år igjen til jeg blir pensjonert, kanskje mindre, om jeg ikke finner på noe før og sier takk for meg fordi fargene i mitt liv tar overhånd. You never know!

Allerede nå har jeg planlagt både livet og et stykke inn i pensjonisttilværelsen. Sammen med min hustru har jeg kjøpt en liten leilighet i Värmland, ca. 25 mil fra Oslo. I den lille byen Kristinehamn har vi funnet en vel 40 kvadratmeter, nyoppusset leilighet som gir oss all den rekreasjonen vi kan ønske oss.

Kristinehamn er en liten by med ca. 25.000 innbyggere – ikke for stor og ikke for liten og med alle muligheter. I 1. etasje i vårt hus ligger det et bakeri som åpner kl. 07.00 – og hvor vi kan tusle ned og kjøpt nybakt brød! Kaffe og annet har vi sikret oss dagen før, og siden vi er der ofte, står det nødvendigste allerede i kjøleskapet eller det ligger i fryseboksen. Enkelt og lett, og helt problemfritt. Et par steinkast borte ligger Värmlands største og billigste supermarked med de desidert laveste prisene.

Sammen har vi satt farge på livet – og sett litt fremover mot pensjonistlivet. Men vi setter også andre farger på hverdagen. Vi reiser. Vi nyter. Vi spiser sunt og godt. Og vi lever!

Fargene har underlig nok sitt eget språk, og nå som høsten snart står for døren, drister jeg til å fortelle også litt om fargene, så du kan skaffe deg det du vil og bruke fargene som du lyster og begjærer:

ROSA har en beroligende effekt og fremmer både tålmodighet og godhet.

RØD gir deg mer selvtillit, mot, energi og utholdenhet. Man får ofte mer oppmerksomhet dersom man kler seg i rødt.

ORANSJE kan fort muntre en opp. Fargen skaper entusiasme, godt humør, vennlighet, begeistring og avslapning. Oransje skal styrke immunforsvaret og hindre depresjon og fordøyelsesproblemer.

GUL - gule klær kan bidra til klarere tanker. Gult øker kreativiteten og kan derfor hjelpe med å ta vanskelige valg eller løse problemer.

GRØNN - grønt hjelper deg til å finne roen og bli mer avslappet. Grønn er også fargen for betingelsesløs kjærlighet og en øker takknemligheten for det du har.

BLÅ - blått hjelper deg med å finne problemer litt på avstand slik at du lettere kan finne løsninger.

Der ser du! Det er mange muligheter for den som både vil, kan og tør. Bruk fargene og fyll livet som du lyster. Leve videre, finn mening i både livet og fargene – og bruk dem. Kanskje det er en god øvelse å skaffe seg et fargekart fra Jotun og begynne der? God planlegging har alltid vært klokt – uansett hva det handler om. God høst, gode kollega hvor du enn er! Når du har funnet dine farger enten bokstavelig eller i overført betydning, må du skrive til Politipensjonisten, så skal vi bringe dine fargeklatter videre. På den måten kan vi lære av hverandre. God fargejakt!

Jørn-Kr. Jørgensen
redaktør

Stilfullt jubileumslandsmøte i Politiets Pensjonistforbund «...Æ ser dæ på Markens i kveld»

Tekst og foto: Jørn-Kr. Jørgensen

Hva skal man si om Politiets Pensjonistforbunds jubileumslandsmøte etter 25 aktive år i Kristiansand 8. til 10. juni med påfølgende Sommertreff? Jo, det var stilfullt! Utrolig stilfullt og bra på alle måter hvor politipensjonister fra hele Norge fikk satt hverandre i stevne i like mye fest som alvor, i Sørlandsnatur som i forhandlingene på Clarion Hotell Ernst.

Det er ingen tvil om at jubileumskomiteen med Odd Kjell Abrahamson i spissen virkelig hadde lagt seg i sælen og laget et landsmøte som føyer seg godt inn i rekken av forbundets tidligere 12 landsmøter – dette var det 13. i rekken i de 25 årene Politiets Pensjonistforbund har eksistert.

Det er og blir forhandlingene som er det sentrale på ethvert landsmøte, og de er omhandlet et annet sted i bladet. Her skal vi fortelle om den flotte offisielle åpningen på byens vakre festning med kanonsalutt av lokale «soldater» med festningens gamle kanon og tale av representant for Fylkesmannen og byens ordfører, musikk av lokalt politiband og hilsningstaler som var både PPF og byen verdig. Jo her var det fest fra aller første stund. Og været var sol fra skyfri himmel.

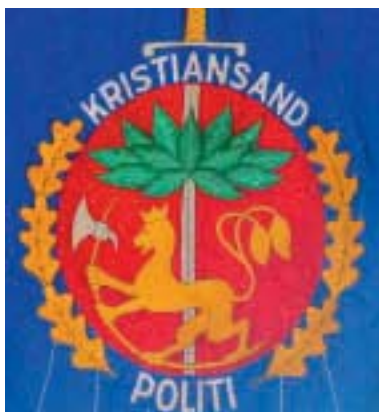
Sosialt for forbundets medlemmer er det ingen tvil om at et landsmøte betyr mye. Her kan man møtes og få anledning til å si noe mer

enn «takk for sist», og for alt vi vet var det kanskje også noen som benyttet anledningen til «å ses på Markens»; Kristiansands sentrale gågate fremfor noen annen. En populær sang i Sørlandsbyen heter da også «Æ ser dæ på Markens i kveld», og den ble avsunget for fulle struper til trivelig tonefølge på landsmøtets 2. dag.

En spesiell begivenhet – og den skal nevnes spesielt fordi det også var høytidelig, var da forbundets mangeårige medlem, August Johan Moldestad fra Bergen (se egen artikkel om dette) fikk vel fortjent H.M. Kong Harald V's fortjenstmedalje under et kulturelt innslag ved landsmøtets konstituering på hotellet.

Som dirigent ble Harald Anthun fra Bergen valgt og med han ved klubba kunne ikke en taler verken slippe unna eller si for mye. Rutinert ledet han landsmøtets forhandlinger fra begynnelse til slutt igjennom diskusjoner og debatter, saksfremlegg og forslag – og avstemninger («Det stemmes!») som kunne være en Stortingspresident verdig. Anthun slo mildt i bordet på møtelederens vis, og saken var «oppe og avgjort».

Skal det i tillegg til dette nevnes noe spesielt, så må det være at alt forløp etter sakslisten og at Kjell Ragnar Bjerke fra Kongsberg og Kløfta ble gjenvalgt som forbundsleder. Olav Haugen ble gjenvalgt som som forbundssekretær. Det nye forbundsstyret er eller presentert i tilknytning til denne «rapporten», og bildene taler for seg.

Det nye styret:
Roald Korsøen, Bergen,
Tor Inge Hansen, Tromsø,
Svenn Roar Revdahl,
Trondheim,
Olav Røttingsnes, Romerike,
Johan Ommedal, Stavanger,
Olav Haugen, Oslo,
Eystein Loftesnes, Arendal
og Kjell R. Bjerke, Oslo.
Thorbjørn Finn, Sarpsborg
var ikke til stede.

Mitt første landsmøte

Av formann Øyvind Røen, Oslo

Jeg beskrev mitt første møte med pensjonistforeningen i blad nr 2 2009. Dette møtet var en opplevelse av medlemmer som hadde et sterkt ønske om god velferd til tidligere kollegaer. Etter 3-4 år som pensjonist har jeg lært å sette pris på en arena hvor vi kan møte folk vi har jobbet sammen med i årevis for å fortsette med litt «galgenhumor» og pirke litt i personlighetene til de samme.

Av en eller annen grunn ble jeg spurt om å være leder for Oslo politiets pensjonistforening. Jeg trodde først det var en spøk, en av grunnene var at han som spurte kjenner meg. Vi har i et langt yrkesaktivt liv deltatt i å utdele viktige stillinger som statssekretærer eller annet til kollegaer, gjerne natt til lørdag i forbindelse med feiring av et godt resultat. Disse utdelingene har ikke vært helt reelle, og jeg tenkte nok litt på dette da jeg fikk forespørselen på telefonen. Jeg skjønnte snart at det ikke var en spøk, bla fordi det ble ringt på dagtid. Etter 14 dagers betenkningstid ble svaret etter hvert positivt. En dugnadsinnsats for gamle kollegaer kan kanskje føre til noe positivt.

Etter en togtur til landsmøtebyen Kristiansand onsdag 8.juni 2011, startet forhandlingene i møtesalen Clarion hotell Ernst presist klokken 1700. Det hadde tidligere på dagen vært en høytidlig åpning på festningen, noe jeg ikke kunne delta på av private grunner.

Forhandlingene startet med en forretningsorden, en systematikk og formalitet som virkelig var imponerende. Her var det ikke rom for «brainstorming», snarere tvert imot. Deltakerne flest var nok ikke amatører, mange var fagforeningsfolk som hadde fortsatt der de slapp etter at de gikk av med pensjon.

Mandatet fra styret i Oslo var å forsvare opphøret av den 7.sansen, dersom noen etterspør den vil vi vurdere å takle dette lokalt med å kjøpe inn rimelige erstatninger. Dette mente vi ville bedre den økonomiske situasjonen til forbundet. Videre skulle vi gå imot økning av kontingenten. Det gjorde vi selvfølgelig, men det hjalp ikke mye gitt. Folk på «seminar» er i godt humør og langt fra smålige. Det provoserte kanskje også noen at jeg mente at tidspunktet for kontingentforhøyelse var feil relatert til en reel nedgang i disponibel inntekt for de fleste av oss. Mot det rause og gode humør må selv den mest negative gi tapt, og medlemskontingenten ble enstemmig hevet med kr 100,- til forbundet.

Oslo har ca 470 medlemmer, og vil dermed betale kr. 141.000,- til forbundet i 2012 dersom alle fortsetter som medlemmer av forbundet. Våre medlemmer må da betale kr 500,- pr. medlem, inklusive kr. 200,- til lokal forening. Oslo hadde to mandater på landsmøtet. Solør har 9 medlemmer og vil bidra med kr. 2.700,- til forbundet. De hadde ett mandat på landsmøtet, gratulerer med god uttelling til Solør. Oslo har 14,7 % av medlemmene, men kun 3,6 % innflytelse på landsmøtet. Solør har 0,2 % av medlemmene og 1,8 % innflytelse. Prosentregning kan for noen være både trøttende og noe driitt, og selvfølgelig ikke viktig. Prinsippet må være at de som bryr seg og gjør en god jobb bør få innflytelse, samme hvor man kommer fra. Solørs representant er en utmerket mann.

De fleste husker 68-generasjonen og supperådet til Heide Steen og Wesenlund fra 1969. Vi er selvfølgelig ikke der, men det er viktig å analysere hva vi bruker medlemskontingenten til, og hva vi får ut av et tre dagers møte for de utvalgte. Har vi råd til å samle styremedlemmer fra hele landet 6 ganger i året, eller er det andre måter å organisere driften på? Er det nok med en leder, sekretær og kasserer

som får støtte fra arbeidsgrupper etter behov, hvor gruppemedlemmene får særoppgaver som bør løses før forhandlinger. Kan gruppemedlemmene oppnevnes etter behov relatert til de oppgavene som skal løses. Det vil da være de best oppdaterte til enhver tid som gjør jobben.

Ved ankomst til møtesalene var alt rigget og klart. Oslos representanter, Kvikne og Røen fikk sitte på første benk. Sekretæren i forbundet hadde hørt at det kunne bli en del innlegg fra denne kanten, det var derfor viktig at det var kort vei til talerstolen. Ordstyreren var en myndig herre fra Bergen som nok ikke var moden for veldig mye tull. Foran oss lå det sakspapirer og en nummerert stemmeplakat slik at ordstyreren øyeblikkelig visste hvem som ønsket ordet. Alle innlegg og replikker måtte skje fra talerstolen. Vi fikk beskjed om å heve plakaten og gi V-tegn for innlegg, 1 finger for replikk (også kalt fingeren), og tre fingre for et eller annet, eller var det motsatt, jeg husker ikke helt, men fikk likevel ordet en gang iblant. Det som imponerte meg mest var tellekorpset, hver gang noen forlot salen måtte stemmeplakatene telles på nytt, stort sett vellykket hver gang med noen unntak. I vår alder er det ikke like greit for alle til enhver tid å krympe prostataen for ikke å bli beskyldt for ny telling. Det var kun 6 av 63 mandater uten naturlig prostata med plakater i salen. Møtekulturn her minnet mye om «barokken», en stil som kanskje gjør seg bedre som møbelstil enn møteform -? Smak og behag.

Møtelederen loset oss igjennom beretning, regnskaper, innkomne forslag og endringer av vedtekter m.m.. Drøftinger om handlingsplanen nærmet seg, der skulle nådestøtet over gamle holdninger settes inn. Problemet var at undertegnede ikke var godt nok forberedt til å overbevise landsmøtet om at forslaget var den eneste veien inn i fremtiden. Dette var tross alt mitt første landsmøte. Forslaget falt med 10 mot 43 stemmer.

Forslaget gikk ut på at forbundet skulle forberede et fagseminar (verdiseminar) åpent for alle medlemmene i tilknytning til landsmøte. Vi har etter min oppfatning ingen pressmidler opp mot myndighetene for å ivareta våre interesser, det må være politiforbundets oppgave å ivareta for sine medlemmer. Vi må satse på å engasjere medlemmene slik at de føler at de har et tilbud nasjonalt så vel som regionalt, og dermed rekruttere nye medlemmer. Tidsbruken på landsmøtet bør kunne halveres, og foredrag som er aktuelle for de over 57, enten de er i jobb, driver sitt eget foretak, prioriterer familien eller kort og godt nyter sitt otium prioriteres. Dette vil selvfølgelig koste en påmeldingsavgift for deltakerne, men blir det stort nok kan det bli interessant for «sponsorer». Vi kan få en stemme utad med hjelp av en stor medlemsmasse og et positivt engasjement.

Selv om forslaget falt som et krav i handlingsplanen, kan det likevel gjennomføres dersom det er interesse for å skape en innholdsrik veteranklubb for alle. Etter dette landsmøtet ble det arrangert en utflukt i området med en overnatting, åpen for medlemmene, som etter sigende var svært så vellykket. Sett i sammenheng med dette er det ikke veldig langt igjen til å gjennomføre forslaget. Jeg vet at det er svært mange ressurspersoner blant medlemmene som vil kunne gjøre en god jobb relatert til dette. Jeg vil sette stor pris på tilbakemeldinger til Øyvind Røen, osloppf@gmail.com, eventuelt en tekstmelding på **952 95 031**.

Tilslutt vil jeg takke for et flott arrangement i Kristiansand. Dugnadsånden er heldigvis inntakt.

PPFs 25-års jubileumslandsmøte

Landsmøtet i Kristiansand, er i havn

Av forbundsleder Kjell R. Bjerke

Et lite rim er på sin plass etter et Landsmøte med faglig innhold og en ramme lagt av lokallaget i Kristiansand som det står respekt av. Til og med vært hadde dem klart å godsnakke med.

Landsmøtet i Politiets Pensjonistforbund ble åpnet på ærverdige Christiansborg festning i Kristiansand klokken 14.00 den 8. juni i år.

Åpningen startet med at Atlericompagneiet i uniformer fra 1752 orienterte om festningen og byen Kristiansand. Kruttet til kanonen måtet være tørt, og kom derfor i egen transport. Ladningen ble foretatt og salutt ble avfyrt, ett skudd. Forbundslederen takket og overrakte forbundets bordfane og «nogat attåt». Inne i «storsalen» ble vi møtte med musikk fra Indre Ludeffluden Jazz Ensemble som også underholdt under åpningsseremonien.

Velkomsts talen var ved lokallagsleder Odd Kjell Abrahamsen. Minnetale ved forbundsleder Kjell R. Bjerke og åpningstale ved forbundsleder Kjell R. Bjerke. Det var hilsningstaler fra ordføreren Sigurd Sørensen, fylkesmannen ved Yngve Årøy og politimesteren ved politiinspektør Magnus Andreassen, som alle fikk med seg forbundets bordfane. Ca. 120 var til stede ved den høytidlige åpningen.

Forhandlingene

Dagsorden hadde tretten saker. Sak en, åpningen var gjennomført og sak 2, konstitueringen, gikk slik styret hadde foreslått. Dirigenten Harald Antun fra Bergen overtok klubba og loset Landsmøtet gjennom alle sakene med sikker hånd og et godt smil. Klubba ble brukt bare til å avslutte sakene. Sekretærene Steinar Jonsen, fra Ringerike og Karl Fr. Storlien, Asker og Bærum, førte protokollen og la alle nye vedtak inn på data.

53 delegater med stemmerett var til stede ved åpningen. Stolen til delegat 48 fra Salten (Bodo) sto ledig, men han hadde melt forfall. Valgkomiteen og Heders- tegnutvalget var også redusert. Til stede var også Terje Bullen fra «if», konsulent Torolf Støyva og redaktør Jørn-Kr. Jørgensen.

Ved utgangen av perioden har forbundet 3260 medlemmer.

Vi har nå 40 lokale lag og foreninger. Ny i perioden er Politiets sikkerhetstjeneste (PST), vi har også stor tro på at Follo blir gjenoppreist i løpet av året. Vi skulle gjerne hatt et nytt lag i Holmestrandregionen, og det nye styret bør jobbe for det.

Delegatene var mest opptatt av hva som skulle skje i den neste toårsperioden. Derfor ble engasjementet tatt under de sakene som er viktige for medlemmene, nemlig Handlingsplanene, kontingentøkningen, lommekalenderen, samarbeidsavtaler og økonomiske retningslinjer. Om Handlingsplanen og kontingentøkningen viser vi til eget referat.

I sak 5 hadde forbundsstyret fremmet flg. forslag: «Trykking og utsendelse av lommekalenderen opphører med virkning fra 2012. Dersom forbundets økonomi tilsier at det er tilrådelig på nytt å trykke og sende ut lommekalenderen til medlemmene, gis forbundsstyret fullmakt til å legge det inne i årsbudsjettene.»

Styrets innstilling hadde støtte i salen.

Lommekalenderen har vært opp til drøftelser i forbundsstyret en rekke ganger. Vi finner det fra perioden 1997 til 1999 hvor styret hadde 7. sansen i søkelyset som et «kostnadsproblem», det samme i de neste periodene hvor det ble pekt på at den hadde kostet kr. 52.944,- pluss porto i -01, kr. 71.697,- i -03, kr. 93.462,- i -05, kr. 90.000,- i -07, kr. 95.000,- i 09. I 2010 kr 84.187,- og i 2011 kr. 109.827,-.

Vi har for 2011 skiftet leverandør. I øyeblikket fins det to firmaer som kan levere lommealmanakker. Konkurransen er med andre ord ikke stor. Vi er heller ikke fornøyd med trykket i lommealmanakken for 2011. Forbundsstyret har drøftet hensiktsmessigheten ved å bruke så mange penger i en anstrengt økonomi, spørsmål

om hensiktsmessigheten i en ny verden av muligheter er sendt ut til laga, og svarene er ikke entydige. Vi vet ikke om medlemmene sier ja eller nei til fortsatt å motta almanakken.

Forslaget ble inngående debattert, ni delegater hadde ordet en eller flere ganger og det ble fremmet mange forslag.

Forslag fra Reidar Kjelstrup, Aust Agder: «Til erstatning for denne foreslås at styret etter hvert Landsmøte i vårt fagblad setter inn et særskilt bilag hvor all den informasjon som i dag står foran i lommekalenderen er trykket. Dette kan nappes ut og oppbevares til neste landsmøte.»

Kjelstrups forslag hadde støtte i salen.

Forslag fra Ole Eikenes, Larvik/Sandefjord: «Lommekalenderen opprettholdes som nå.»

Eikenes' forslag hadde støtte i salen.

Vedtak: Styrets forslag med tilleggsforslag fra Reidar Kjelstrup ble vedtatt med 38 stemmer. 15 stemmer for Eikenes' forslag.

I sak 8, Samarbeidsavtaler, hadde tre delegater ordet til kommentarer og synspunkter på viktigheten av et godt samarbeid med dem som vi kan påvirke i vårt arbeid for medlemmenes beste.

Forbundslederen orienterte om samarbeidsavtalen med Politiets Fellesforbund (Pf), Norsk Politihistorisk Selskap (NPHS), Norges Politilederlag (NPL) og Samarbeidskomiteen for offentlige pensjonister SAKO.

Vedtak: «Landsmøtet tar avtalene med Politiets Fellesforbund, Norges Politilederlag, Norsk Politihistorisk Selskap og SAKO til etterretning/orientering.»

Sak 9. Forbundsstyret hadde fremmet nytt forslag slik: «Pkt. 1.2. Godtgjørelse til forbundslederen settes lik en - 1 - G i året. Godtgjørelsen skal dekke arbeidet i hjemmet og på forbundskontoret i Oslo. Det forutsettes at forbundslederen er bosatt i, eller i nærheten av Oslo, og at reiseutgiftene til og fra kontoret, dekkes av godtgjørelsen. Godtgjørelsen er skattepliktig.»

Eystein Loftesnes, som ikke hadde vært til stede på styremøtet, tok ordet og la fram flg. forslag: «Punkt 1,1 i godtgjørelser omgjøres til punkt 1,2 og punkt 1,2 omgjøres til punkt 1,1. Godtgjørelsen til forbundslederen settes lik to - 2- G i året.

Følgende setning i punkt 1,2 (gammel) strykes: «Det forutsettes at forbundslederen er bosatt i eller i, nærheten av Oslo».

Forslaget hadde støtte i salen og ble enstemmig vedtatt.

Vedtak: «Forbundsstyrets innstilling for Landsmøteperioden 2011-2013 ble enstemmig vedtatt med de endringer Landsmøtet har vedtatt.»

Ut over dette ble det ingen endringer i de økonomiske retningslinjene. (Forbundslederen anså seg inhabil i denne saken!)

Festmiddagen: Rundt 100 delegater og gjester hadde samlet seg rund flotte dekkede bord på hotellet. Politimester Kirsten Lindeberg og hennes mann var til stede og de koste seg, i alle fall politimesteren som fikk danse omtrent alle dansene. Odd Kjell ønsket velkommen og ledet det hele med sørlandsk ro, Kjell Ragnar holdt hovedtalen og Øystein Vetleseter takket for maten, som han sa, «nå har jeg vært på så mange festmiddager i politiets regi at det er på tide å takke for maten».

Landsmøtet satt under festmiddagen kl. 22.15. Hederstegnutvalgets leder

O. K. Abrahamsen ba om at Jan Altmann kom fram. Han hadde fått hederstegnet i november under julemøtet til lokallaget i Hammerfest. Deretter kalte han fram Rigmor Henriksen og Oddmund Dahle som ble tildelt hederstegnet. Delegationene og gjestene bifalt tildelingen med en lang applaus. Landsmøtet sluttet seg til tildelingen. Møtet hevet kl. 22.37.

Valg: Tradisjonelt ble valget omfattet med stor interesse. Valgkomiteens forslag var lagt ut til delegatene ved Landsmøtets åpning og var åpenbart godt debattert i pauser og over kaffekoppen etter middagen. Det avstedkom også benkeforslag. Leder av valgkomiteen Gustav Torvik, Hamar la fram flg. forslag til valg.

Forbundsstyret

Forbundsleder:	Kjell Bjerke, Oslo	gj.v
Forbunds nestleder	Tor Inge Hansen, Tromsø	gj.v
Forbundssekretær	Olav Haugen, Oslo	gj.v
Forbunds kasserer	Roald Korsøen, Bergen	ny
Styremedlem	Johan Omdal, Stavanger	gj.v
Styremedlem	Svenn Roar Revdahl, Trondheim	gj.v
Styremedlem	Eystein Loftnes, Vegårshei	gj.v
1.Varamedlem	Olav Røttingsnes, Romerike	gj.v
2.Varamedlem	Torbjørn Finn, Sarpsborg	ny

Kontroll- og revisjonsutvalget

Leder:	Oddmund Dahle, Kripos	gj.v
Medlem	Torbjørn Bratvold, Hønefoss	gj.v
Medlem	Willy Samdal, Asker og Bærum	ny
Vararepresentant	Anton Fagerbakk, Narvik	gj
Vararepresentant	Jan Altmann	ny

Hederstegnutvalget

Leder:	Odd Kjell Abrahamsen, Kr.sand	gj.v
Medlem:	Kjell Bjørn Aarø, Kripos	gj.v
Medlem:	Edgar Andersen, Moss	gj.v
Vararepresentant:	Steinar Slåtten, Oslo	gj.v
Vararepresentant	Kai Egeland, Oslo	gj.v

Valgkomiteen

Leder:	Gustav Torvik, Hamar	gj.v
Medlem	Karl Haukås, Bodø	gj.v

Medlem	Berit Bachen Dahle, Bergen	ny
Vararepresentant	Øystein Vetleseter, Mosjøen	gj.v
Vararepresentant	Berit Judre, Romerike	ny

Kjell Bjerke ble gjenvalgt som leder ved akklamasjon.

Følgende hadde ordet en eller flere ganger: Svein Thorvaldsen, Jan Altmann, Tor S. Staalesen, Øystein Vetleseter,

Forslag fra Svein Thorvaldsen om Torbjørn Finn, Sarpsborg som ny nestleder. Forslaget hadde støtte i salen.

Dirigenten foreslo skriftlig avstemming. Tor Inge Hansen fikk 36 stemmer, Torbjørn Finn fikk 16 stemmer, en blank stemme. Tor Inge Hansen ble valgt.

De andre tillitsvalgte som valgkomiteen har innstilt ble alle valgt uten motkandidater ved akklamasjon.

Det 13. landsmøtet er avsluttet

25 år er tilbakelagt i forbundets historie. Nye veier skal velges hvor vi skal gå. En ny Landsmøteperiode er i gang. Landsmøtet har gitt det nye styret en ny Handlingsplan som viser veien vi skal gå. Jeg er trygg på at det nye styret vil arbeide slik det er bestemt. Vi skal søke å skaffe oss innflytelse og kunnskaper og bruke disse virkemidlene effektivt til beste for våre medlemmer.

Hvilke utfordringer står vi overfor i denne Landsmøteperiode? Se det, hvem kan spå om framtiden?

Vi har ført en kamp som ikke er avsluttet. Sentrale politikere hevder nemlig fortsatt at vi pensjonister forfordeles og får en uforholdsmessige stor del av samfunns-kaka og at denne «velstanden» derfor må trekkes i indeksering og høyere skatt. I denne kampen ligger at vi også skal kjempe for bedre velferd og sosiale forhold for våre medlemmer, og slik at det enkelte medlem kan få en fortsatt god tilknytning til sitt tidligere arbeidssted.

La meg igjen få takke dere tillitskvinner og menn som gjør en flott innsats ute i felten. Det er **der** våre medlemmer er, det er **der** vi skal virke til beste for dem. Det er fra medlemmene vi skal få beskjed om hvor skuta skal seile. Det er i lokallaga det arbeides, og tilrettelegges, både sosialt og kulturelt for at medlemmene skal trives og føle at de er med og deltar i et forbund som er til for deres beste. Handlingsplanen er nå mer detaljert enn tidligere. Det forplikter og utfordrer. Styret er et team, og medlemmene må ta del i dette og ta ansvar for saker og komme med ideer til løsninger. Jeg er trygg på at de vil det i tråd med god organisasjonskultur.

Vi skal i styret gjøre vårt beste for å støtte og bidra dere ute i felten med råd og hjelp. Ta direkte kontakt med forbundskontoret eller en av styrets medlemmer når det er noe du lurer på eller trenger hjelp til. Vi er til for medlemmene.

Hederstegnehavere 2011

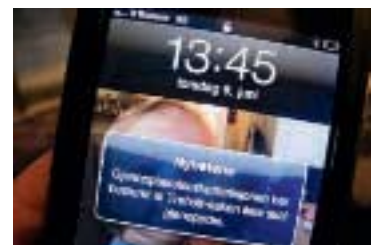
Under årets landsmøte i Kristiansand, ble årets Hederstegnehavere presentert, nemlig Jan Altmann, Oddmund Dahle og Rigmor Henriksen. Samtlige har utført et stort og fortjenstfullt arbeid for Politiets Pensjonistforbund. Hederstegnet ble utdelt under landsmøtefesten, rent bortsett fra til Jan Altmann som hadde fått tegnet tidligere i år, men som ved denne anledningen ble presentert for forsamlingen.

Hederstegnehaverne Jan Altmann, Oddmund Dahle og Rigmor Henriksen.

Endelig beskjed!

Et landsmøte kan by på så mye. Midt under forhandlingene 9. juni gjorde Landsmøtet en pause for å få med seg de siste nyhetene om gjenopptagelse av Treholt-saken. kl. 13.45 presis (se bildet) kom medingen over landet om at Gjenopptagelses-kommisjonen hadde bestemt at Treholt saken ikke ble gjenopptatt. Mange trakk et lettelsens sukk...for mange i salen hadde på ulike måter vært med på denne saken. Nå ser den entelig ut til å være slutt.

Kongens fortjenestmedalje til August J. Moldestad

August J. Moldestad, også kalt «Gusten» – bør være kjent for mange i Bergen – både fra sine vel 42 år i politiet, men også for å ha utvist en betydelig aktivitet på fritiden som har kommet mange mennesker til gode, ikke minst sosialt. Han har hatt en meget omfattende og meget allsidig arbeidsdag – og den fortsetter, men på en annen måte, som pensjonist.

Hans merittliste er lang og full av spennende arbeidsoppgaver og engasjementer:

August J. Moldestad er født 31. mai 1928 – han gikk av med pensjon fra politiet i Bergen i 1988 og engasjerte seg fort i det lokale pensjonistlaget.

Han ble innvalgt som tidenes første vararepresentant i lokalstyret i 1989. Før denne tid hadde ikke styret noen varamedlemmer.

Han ble valgt inn som styremedlem i 1990 og ble sekretær i 1992 – noe han var frem til han ble valgt til leder i 1995 – og det har han vært siden.

Han har tjenesteansiennitet i politiet fra 1. desember 1945 frem til mai 1988 – tilsammen 42,5 år, og har utført en meget allsidig tjeneste.

Moldestad har også hatt en aktiv periode som høyrepolitiker i Åsane (70- og 80-årene) og var formann i Eidsvåg bydelsgruppe på 70-tallet. Han er fremdeles formann i Mannskoret «Ran».

Han var med fra starten av da IPA (International Police Ass.) Region 2 ble stiftet, og ble ved stiftelsen 18. juni 1963, innvalgt som varamann. I så måte har han hatt kontakt med kolleger over så å si hele verden.

Bergensgruppen ved Landsmøtet har en spesiell samling for Moldestad.

Han gikk litt ut og inn av styret, men var styreleder fra 1981 til 1985. I IPA- Norsk Seksjon var han medlem av redaksjonskomiteen fra 1976 til 1978.

Han var styremedlem/sekretær i Bergen Politilag i årene 1972, 1973 og 1974.

Rent generelt skal det sies om August J. Moldestad at han er en trivelig mann som folk setter pris på. Han – og hans kone – er hederstegninnehavere i Politiets Pensjonistforbund, og som lokalformann er han aktivt med – ikke minst for to år siden da Politiets Pensjonistforbund gjennomførte sitt landsmøte med stilfull åpning i Haakonshallen med August J. Moldestad i spissen og daværende fylkesmann Svein Alsaker til stede.

Til daglig er Moldestad å finne på pensjonistforeningens kontor i Bergen til glede og nytte for pensjonerte kolleger. Med så mye aktivitet, så mange verv og så mange interesser etter en lang arbeidsdag, er han et godt eksempel for andre.

Medaljen ble tildelt Moldestad under Politiets Pensjonsforbunds landsmøte i Kristiansand i sommer. Han vil senere ble invitert til Slottet i Oslo sammen med en ledsager for å treffe Kongen og for å takke Kongen personlig for medaljen.

«Aldri helt hvilende politipensjonist», var overskriften i et intervju med Moldestad i Bergens tidende etter at han fikk medaljen. Det handler om vilje, liv og fortsatt aktivitet.

Vi gratulerer August J. Moldestad og ønsker lykke til med nye, travle pensjonistår.

Jørn-Kr. Jørgensen

Faksimile av Bergens Tidenes første omtale av medaljeutdelingen. Siden kom det et langt intervju med Moldestad.

Det koster – å være med

Et gammelt ordspråk sier: «Det koster å være kar». Jeg vil omskrive det og si at – det koster å være med. Enten vi vil eller ikke så er utgiftene til forbundet proposjonalt med våre egne utgifter som pensjonister. Alt blir dyrere i vårt samfunn. Det er en konsekvens av velferdsutviklingen.

I den forbindelse samlet styret seg om å fremme dette forslaget for Landsmøtet:

«Med virkning fra 2012 settes kontingenten til kr. 250,- pr år. for alle medlemmer. Forbundsstyret gis fullmakt til å innvilge fritak for kontingent i særlige tilfeller. Slike fritak kan gis for ett år ad gangen.»

Da forbundet ble stiftet i 1986 ble kontingenten for medlemmene satt til kr. 100,- pr. år. I 1989 ble den «indeksregulert» til kr. 170,- pr. år og halv kontingent for enker. I 1999 ble den fastsatt til kr. 200,- pr. år og kr. 100,- for enker. Det har ikke vært foreslått eller drøftet noen kontingentøkning på landsmøtene etter 1999.

Forbundets økonomi er anstrengt og den sikreste inntektskilden er medlemskontingenten. Som vist er den ikke endret siden 1999. Hvis vi skulle «indeksregulert» kontingenten på hvert landsmøte vil vi etter all sannsynlighet hatt en betydelig større kontingent enn styrets forslag.

Saken ble diskutert i full bredde på Landsmøtet.

Styrets innstilling hadde støtte i salen: 15 delegater hadde ordet en eller flere ganger. August Moldestad, Bergen, fremmet flg forslag: 1. Kontingenten for fullt betalende heves til kr 300,-. 2. For halvtbetalende heves kontingenten med kr 50,-. Forslaget hadde støtte i salen.

Ved avstemningen fikk styrets innstilling 26 stemmer og Moldestads forslag 27 stemmer. Moldestads forslag ble vedtatt.

Protokolltilførsel fra Ole Eikenes: Alle lokallag må ved innsending skille mellom hele og halvt betalende medlemmer.

Under debatten sa Ståle Stålesen fra Kristiansand: *«Moldestads forslag innebærer at vi må betale 93 øre dagen for å være medlem.»* (Med 365 dager blir det vel 82 øre! KRB.)

Hvis vi ser på regnskapet for 2010 så er driftsutgiftene på ca. 630.000,-. Av de «store» beløpene så er det ca. kr. 200.000,- til lønn og arbeidsgiveravgift, ca. kr. 40.000,- til kontorhold, ca. kr. 60.000,- til styre og komitemøter, ca. kr. 193.000,- til lommekalenderen, ca. kr. 200.000,- til medlemsbladet, ca. kr. 200.000,- avsatt til Landsmøtet og ca. kr. 52.000,- i etterslep fra lederseminaret. Medlemskontingenten gav oss ca. kr. 530.000,-. Denne alene dekker ikke alle utgiftene.

Jeg har forståelse for at lokallagslederne har problemer med å forsvare kontingentøkningen, men med en bedre økonomi sentralt, kan vi også yte bedre service og hjelp til enkeltmedlemmer og lokallaga. Ikke minst kan vi legge mer styrke i å oppfylle handlingsplanens mål, møte i sentrale fora og holde flere eller lengre møter i styret og utvalgene. Kanskje også utgi mer enn fire medlemsblad i året (ca. kr. 66,- av din kontingent går til å dekke bladets omkostninger.)

Kjell R. Bjerke
forbundsleder

Politiets Pensjonistforbunds handlingplan 2011 – 2013

Landsmøtet vedtar handlingsplanen og legger de lange linjer og bestemmer hva styret skal prioritere for medlemmene i toårsperioden.

Også på dette landsmøte tok delegaten tak i styrets forslag og la til flere oppgaver og målsettinger. Tretten delegater tok ordet en eller flere ganger.

Forbundslederen la fram styrets forslag til handlingsplan for perioden 2011 – 2013 blant annet slik:

Handlingsplanens innhold og hovedmål

Handlingsplanen skal være:

- en samlet plan som det enkelte medlem og lokallag føler delaktighet i og ansvar for,
- en målsettende plan som gir inspirasjon og initiativ.

Planens hovedmål er

Politiets Pensjonistforbund skal være en pådriver for å gjøre pensjonisttiden til en meningsfull livsperiode. I dette arbeidet skal forbundet samarbeide med relevante instanser. De skal arbeide målbevisst for organisasjons- og tillitsmannsutvikling, og gjennom økt innsats og prioriteringer oppnå maksimal utvikling til fellesskapets beste. Å verve nye medlemmer er i denne sammenheng en vesentlig oppgave.

Handlingsplanens prioriterte delmål i perioden

Pensjonsvilkår:

- arbeide for å fjerne indekseringen på minus 0,75% i Pensjonsreformen,
- arbeide for å tilbakeføre sykedelen i folketrygden fra 4,7 % til 3 %, (lik de yrkesaktive, ble hevet til 3% i 1992),
- at våre medlemmers pensjoner reguleres slik at de er i samsvar med inntekstutviklingen for de yrkesaktive,
- at pensjonen blir ivaretatt som opparbeidede rettigheter
- at skatteskjerpelsen i forbindelse med innføringen av pensjonsreformen endres.

Medlems- og tillitsmannsoppfølging:

- informasjonsarbeidet gjennomføres ved besøk i lag og foreninger ved behov og når dette er ønskelig
- forbundet skal utgi et medlemsblad og gjennom dette ha kontakt med, og gi medlemmene relevant informasjon
- lederseminarer og sommertreff er forbundets sosiale ansvar og bør gjennomføres så langt økonomien tillater det,
- medlemsregisteret skal kunne produsere medlemskort som kan brukes i forbindelse med merkantilavtaler. de skal være enkle og lett brukbare. Antatte utgifter legges inn i budsjettet. Forslag skal legges fram for styret i løpet av høsten 2011,
- det oppnevnes en webmaster til å redigere hjemmesiden på Internett,

- det oppnevnes en dataansvarlig i lokallaga/foreninger, det enkelte lag vurderer å opprette egen e-postadresse for å lette informasjonsflyten fra styret.

Forslag fra Ole Eikenes:

Det arbeides for at pensjonister med særaldersgrenser kan få rabatt på off. kommunikasjonsmidler på lik linje med «folkepensionister» og uføretrygdede.

Forslaget hadde støtte i salen, enstemmig vedtatt

Forslag fra Mathias Gjone:

nytt strekpunkt under kap 3. – likestille minstefradraget (i selvangivelsen) med de yrkesaktive.

Forslaget hadde støtte i salen, enstemmig vedtatt

Forslag fra Harald Andersen:

få juridisk vurdert om den tilbakevirkende kraft i reformen var lovlig å gjennomføre.

Forslaget hadde støtte i salen, enstemmig vedtatt

Forslag fra Reidar Kjelstrup:

oppfordring til styret om å komponere et info-skriv digitalt og legge det ut på forbundets hjemmeside, slik at den enkelte forening kan sende en e-mail med lokal informasjon til nye medlemskandidater og hente inn forbundets digitale brosjyre og legge den ved.

Forslaget hadde støtte i salen, enstemmig vedtatt

Forslag fra Rolf Endestad:

Forbundet v/styret skal så langt det er mulig møte ved lokallagenes årsmøter og ellers når dette blir etterspurt av lokallagene.

Forslaget hadde støtte i salen. Enstemmig vedtatt.

Forslag fra Øyvind Røen:

Politiets pensjonistforbund skal arbeide mot et fagseminar for medlemmene i forbindelse med landsmøtet. (Deltakelse dekkes av medlemmene selv og ved eventuelle sponsormidler).

Forslaget hadde støtte i salen, forslaget falt med 43 stemmer mot 10.

Styrets innstilling:

«Handlingsplanen for 2011 – 2013 vedtas som retningsgivende med de merknader og endringsforslag som har fått flertall i Landsmøtet 2011», ble vedtatt enstemmig.

Nå er det bare å brette opp ermene og sette i gang. Handlingsplanen inneholder nå mange konkrete oppgaver. Noen har styret kort tid på seg til å få på plass, mens andre skal virke i hele perioden.

Kjell R. Bjerke

Forbundsleder

Sommertreff på Sørlandet

Ove Winum, leder av Sør Trøndelag pensjonistforening Trondheim, sa i sin takketale ved avreisen; «Hvor er alle våre tidligere kolleger». Og sant nok det var trønderne som stilte opp. De kom, i alt 29 medlemmer, i egen buss, og passerte Gudbrandsdalen rett før alle veier ble stengt. Mest overraskende og gledelig var det å se Hermod Foosnæs med frue. For 25 år siden var han på stiftelsesmøtet på Geilo. Les om det i nr. 2/2011 side 17.

Også Sommertreffet ble en suksess. O.K., Narve, Berit, Ståle og medlemmene i Kristiansand hadde satt sammen et interessant og minnerikt treff. Alt klaffet, selv regnskura på Lista fyr traff med full tyngde. Ellers var det sol og sørlandssommer.

Lørdag entret vi M/S «Maarten» og seilte Sørlandsleia nordover til Lillesand i strålende sol og varm sommervind. De fleste hadde glemt solkrem, og resultatet for dem som ikke hadde noe på hodet, ble skikkelig solbrenthet. Hele veien til Lillesand ble vi underholdt av trubadurene Finn Bendixen og Dag Ellefsen, vårt 96 år gamle medlem fra Trondheim, Åse Haga tok seg en svingom med trubaduren på trekkspillet. En deilig fiskesuppe med noget attåt ble servert underveis.

Søndag tok vi bussen mot vest. O.K var som vanlig i fin form og fortalte om Sørlandet, folket og naturen underveis. Underveis plukket vi opp vår gamle kollega Tore Larsen. Han var vår faste guide. Hans første spørsmål var: «Er Øystein Vetle seter med?». Først dro vi ut til Loshavn, i gamle dager var det havn og bosted for kaprerne, som etter kongens tillatelse kapret båtene og tok lasta.

Deretter gikk turen til Norberg Fort som er den best bevarte tyske festningen i Europa. Det er viktig å ta vare på historien for etter-

tiden. Mest interessant var det å se maleriene i kantina som var av ren maritim karakter, ikke et nazisymbol var å se. Guiden, Inge Lindberg, viste til en sjøulk som var en karikatur av admiral von Schröder. Kunstneren Rudolf Lütchke hadde åpenbart ingen ting til overs for ham eller systemet.

Men hvor var de gamle kollegene? Oslo med sine 450 medlemmer stilte med tre – 3 -!?!?

Kjell R. Bjerke

En reise til det vakre Filipinene

Av Jan Magnor Eliassen, pensjonist fra Fredrikstad-politiet

La med begynne med ordene jeg husker ble skrevet ned i hytteboka til Fredrikstad politiforenings praktfulle hytte oppe i Tunhovd, Hallingdal; «nå har jeg blitt pensjonist og denne gangen trengte jeg ikke å søke om ferie – eller bruke avspaseringsdager for å avvikle dagene her oppe, en herlig frihet som bare skal nytes».

Senere har det blitt mange og uforglemlige ferier -og utfarer både inn og utland, og selvsagt tilbake til fjellbygda Tunhov, der natur og frihet er så fantastisk.

Tiden har også hatt sine mørke «skyer», idet min kjære hustru gjennom 30 år ble rammet av en alvorlig sykdom og døde en kald marsdag for 8 år siden. Et liv i ensomhet er nå intet lykkelig valg, og ett nytt ekteskap ble inngått med en praktfull og moden kvinne fra Filipinene, og det er også der mitt nye liv startet opp...en reise til et så fremmed land at jeg endog måtte frem med globus og kartverk over landet nede i Asia.

Filipinene består av mer enn 7000 øyer og ligger i et tropisk område, der Stillehavet omkranser de aller fleste av øyene. Landet er republikk, med valgt president hvert 4. år, bygd opp etter amerikansk styreform etter som USA preget landet i mange år bl a pga sin store stillehavsflåte med base bl a på nettopp Filipinene. Innbyggertallet er på ca 95 millioner mennesker, der 60 % av befolkningen er katoliker, 30-35 % kristne og de resterende på snau 5 % muslimer.

Myntenheten er pesos, og for en sterk norsk krone får man godt betalt tilbake i nettopp pesos (100 pes koster kr 7.65 pr april 2011).

Menneskene er svært vennlige og ikke minst høflige, til tross for stor fattigdom der nede. Engelsk er språk nr to, så absolutt ingen problemer å kommunisere med en filipiner.

Kort etter at julefeiringen var avviklet her hjemme, var «trekkfuglene» klare til en ny og lang flight tilbake til landet der sol og varme ventet oss. Vinteren begynte jo svært tidlig ifjor, og allerede i november fikk vi en klar påminnelse om hva som ventet de nærmeste måneder om vi hadde valgt å bli værende her oppe i Norden.

Så grytidlig en januarmorgen fikk vi da også føling av kong vinter oppe på Gardermoen. Stiv og kald nordasno med temp godt over minus 10....puuh hva gjorde vell en lang flytur der og da.

Første mellomlanding var London, og derfra videre til Qatar med 7 timer i lufta fra London. Etter flybytte var det ytterligere seks timer

i et nytt og komfortabelt fly, og kl 13.20 lokal tid landet vi på den internasjonale flyplassen utenfor Cebu city (Filipinene er sju timer foran norsk tid).

Behaglige 27 grader møtte oss, og dermed ventet måneder nede i landet som ligger drøye 9 gr nord for ekvator....det var bare å sende en stor takk for at en påny skulle få komme tilbake til dette landet som jeg har blitt så glad i.

Som nevnt så består Filipinene av mer enn 7000 øyer, og vi har vell besøkt omkring 20 av disse, så mange gjenstår å oppsøke. Likevel har jeg her valgt å trekke frem 3 fantastiske øyer i denne artikkel, øyer med høyst ulike karrakterer, men samtidig så praktfulle å feriere på.

Den første øya heter APO island. Det er den minste av alle øyer vi tidligere har besøkt, og den ligger rett øst for Domaguete city på øya Negros. Ca 30 min behaglig reise med en liten «rutebåt» bringer oss ut til en nærmest Robinson Crusoeøy. Her er turistnæring og fiske det som engasjerer folket der ute, og det er ikke mange...ca 500 totalt.

Dette er et paradys for dykking og snorkling med fantastiske koralrev og fisker man aldri tidligere har sett, samt et vann så klart og rent med temp på minst 28 gr året rundt.

Minuset kan være at det er svært lite å foreta seg der ute, og at øyas elektrisitet stenger allerede kl 2100, gjør sitt til at man lukker øyene tidlig og lar brusset fra havet, samt den varme og milde tropenatt skylle inn gjennom de vidåpne vinduer....trettheten føles etter en lang og aktiv dag.

Øy nr. 2 som jeg velger å trekke frem heter BANTAYAN som man kan komme til ved å ta buss fra Cebu city og ut til havnebyen Hagnaaya, en ca 3 timers reise nordover på Cebu (øya heter det samme som byen). Billettprisen er rimlig, kun 110 pes/eller nok 8,- pr person. Fra Hagnaya og ut til Bantayan er det 1 time med en komfortabel bilferge. Bantayan island er også fantastisk flott og er en opplevelse å ferdes på, og man finner flere av både svensker og nordmenn som har valgt denne øya som sin base for et permanent liv og opphold. Øya har flotte sandstrender, samt at det er en mengde tilbud for både korttidsleie eller for de som måtte ønske et lengre opphold. Det siste er selvsagt den idielle løsning i vintermånedene her hjemme. Flere svensker jeg har møtt her ute trekker da også frem denne øya som den idielle, etter bl a å ha bodd i et overfylt Thailand. Prisene er lave både for å leie eller spise et måltid ute (en solid middag m/f.eks øl ca kr 25).

Det vi gjorde der ute var å leie en ny scooter for tre dager (spesi-

alpris), og dermed oppleve øya på en helt annen måte enn en guidet fellestur. Leie av scooter er normalt 250 pes/dag, og med en bensinpris på ca kr 6/liter blir dette et alldeles perfekt utfluktsmåte.

Det er i hovedsak St. Fe de aller fleste turister bor og oppholder seg, og denne småbyen minner om en «western-town» med en hovedgate, der restauranter, barer, butikker og markeds plass finnes, og selvsagt en liten lokal politistasjon, der jeg var innom for å bytte til meg et filippinsk politimerke, noe som absolutt ikke var tillatt der ute....men de ville gjerne ha den norske patch (politimerke), men uten et bytte....no deal!

Ikke langt fra Bantayan island, duver en ny og vakker øy opp, og dette er MALAPASCUA. Her finner man alt det man drømmer om ved en liten tropisk øy. Den er ikke stor, ca 1 times spasertur fra øyas nordre klipper og ned til de hvite strender på sørsiden. Vannet er like klart og rent som ute på Apo island, og derfor er også dette et virkelig DYKKER-PARADIS. Øya er regnet som en av de fjerde beste steder i verden for nettopp dykking, og derfor kommer det dykkere hit ut fra hele verden. En amerikaner jeg snakket med tidligere fortalte meg at dette var hans og gruppene favoritt plass når det gjaldt dykking. De aller fleste beach-resorter arrangerer daglig 1-2 utflukter til de ulike dykkersteder rundt øya.

Det er heller ingen bilder her ute, så enten må man bruke sin ben eller leie en lokalbåt for rundtur med bading, og begge deler kan sterkt anbefales. Øya er ellers meget frodig med en tett jungel på den nordre delen av øya. Her vil man også oppleve det enkle og ikke minst det primitive levesett som lokalbefolkningen fører. De er også meget vennlige. Kriminalitet finnes ikke, så det lokale politi har meget rolige dager, noe vi kan iakttå da man passerer politistasjonen. Kortspill og øvrig avslapping hører med til dette samfunn.

På den sørøstre delen av øya, dvs langs den flotte Cocobana beach ligger en rekke boalternativer, nær tilknyttet hvit sand og et så blågrønt hav at man bare blir fristet til å hoppe uti. Prisen for et natt er normalt 1000 pes/nok 130, mens langtidsleie kan fremforhandles til en meget fordelaktig pris. Det man også alltid skal huske på er at leien alltid omfatter to personer.

Det føles så riktig og så behaglig med den årlige reisen ned til «vårt land». Vi ønsker ikke å bo her i Strømstad i de kalde og mørke vintermånedene, og at det virkelig er en stor vitamin nettopp å vende tilbake til solen, til varmen og til det fullkomne og harmitiske liv fra januar til mai hersker det ingen tvil om for oss to.

Hvordan dette føles er jeg neppe istand til å beskrive med ord, si-

den det må oppleves. Likevel prøver jeg meg med en liten skilding og avslutning på min artikkel. Kl 0530 voknet jeg en morgen opp ute på Malapascua. Solen smiler over de frodige palmene der vi bor, og kun 10 meter unna kan jeg høre bølgende som skyller inn mot stranda. Termometeret utenfor viser allerede 27 gr. En kort (45 min), men likevel nødvendig treningsøkt gjennomføres, før frokosten venter på et elegant dekket bord inne under de svale palmeskygger. Alt er som en drøm.... den nye dagen....og de kommende dager er gaven jeg har blitt velsignet med pga valget av min nye og elskede hustru Virginia. Noe senere slapper jeg av i vår egen hammock, og smilende kommer hun bort til meg med de herligste sydhavsfrukter jeg aldri blir trett av...frukter som oser av vitaminer og gir livet ny styrke.

Her ute finnes heller ingen stress, ingen overfylte turiststeder, nei vi har funnet det absolutte beste med ro, lykke og ren harmoni nede på Malapascua island. Her venter framtiden på oss, og tanken på at vi en dag kommer til å bosette seg fast og dermed få sine siste gode år er alldeles ikke fremmed for en norsk politipensjonist...for her er mulighetene så mange, så mange.

En oppskrift på lykke?

En 82-årig, liten, velbalansert og stolt mann, fullt påkledd hver morgen kl. 08.00, med håret pent kjemmet og med perfekt barbering flyttet til et gamlehjem i dag.

Hans 80 år gamle kone har nettopp gått bort og gjort det nødvendig for ham å flytte. Etter mange timers tålmodig venting møtte han meg med et smil da jeg kunne fortelle at rommet hans var klart. Mens han manøvrerte gæstolen sin mot heisen ga jeg ham en beskrivelse av det lille rommet, inkludert de nye gardinene som var blitt hengt opp i vinduet.

«Det er nydelig, jeg liker det», erklærte han, med en entusiasme som ligner en 8-åring som får se sine nye hundevalp. «Hr. Johansen, vent til du har sett rommet,» sa jeg.

«Det har ingenting med saken å gjøre,» svarte han. «Lykke er noe du kan bestemme deg for i forveien. Om jeg liker rommet mitt eller ikke har ikke å gjøre med hvordan møblene er arrangert.. det er hvordan jeg arrangerer mine tanker som teller. Jeg har allerede bestemt meg for å like det. Det er en beslutning jeg gjør hver morgen når jeg våkner.»

«Jeg har et valg: Jeg kan bruke dagen i sengen og tenke over vanskelighetene jeg har med de delene av kroppen min som ikke lenger fungerer, eller komme meg ut av sengen og være takknemlig for de delene som fungerer.»

«Hver dag er en gave, og så lenge jeg åpner mine øyne skal jeg fokusere på alle de lykkelige minnene jeg har lagret gjennom livet. Høy alder er som en bank-konto.

Du kan heve goder fra det du har lagret. Takk for ditt bidrag som jeg kan fylle min konto med. Jeg gjør massevis med innskudd fremdeles!»

Husk disse enkle reglene for lykke:

1. Fri ditt hjerte fra hat.
2. Fri din tanke fra bekymringer.
3. Lev enkelt.
4. Gi mer.
5. Forvent mindre.

PP Fredrikstad tur til Tallin 31.5.-3.6.11

Av Bjørn Aas

Tirsdag 31.5.11 reiste 14 medlemmer og ledsagere på tur til Tallinn i Estland. Eldste deltager var 86 år og var ingen «festbrems». Vi forlot Gardermoen i øs pøs regnvær og 9 grader, og landet i Tallinn i 24 graders varme.

Med en kort busstur inn til sentrum og hotellet som lå meget godt plassert inne i gamlebyen, ble vi møtt av en guide som tok oss på en vandring rundt i gamlebyen og andre historiske plasser.

Om kvelden benket vi oss på en meget spesiell restaurant ved navn Olde Hansa. Maten var kanskje ikke den største opplevelsen, men omgivelsene og atmosfæren på stedet, er vel det de er best i kjent for. Servitører og betjeningen gikk rundt i gamle kostymere, mat og drikke ble servert i keramikk glass, boller og fat.

Under vårt opphold i Tallinn var det festival i byen, og på rådhusplassen i gamlebyen var det hele dagen og kvelden underholdning fra en stor sene midt på torget. Ikke den dummeste plasseringen, da det rundt torget var en rekke uteserveringer, og med kvikksølvet på vei mot 30 graders varme, smakte det meget godt med noe leskende under parasollene.

Gamlebyen i Tallinn er relativ stor med mange gater og smug. Det var mange boder og utsalgssteder for lintøy og ullprodukter som gensere og luer, og det ble derfor kjøpt inn både duker, luer og gensere til store og

små. Noe som imponerte flere av oss, var alle bodene med blomsterselgere, hvor man kunne kjøpe de vakreste buketter og blomster for sommer vi kunne bare drømme om her hjemme.

Vi avla besøk på noen shoppingsentere og kunne her se et meget rikt utvalg av alt og mer til enn det vi finner hjemme i Norge, men vi ble fort enige om at det ikke var noen fordelaktige kjøp å gjøre, bortsett fra å kjøpe sko og klær til barnebarn, som av en eller annen grunn var meget gunstige.

Noe annet som imponerte oss, var standarden på bilparken. Jeg har vel aldri sett så mange nye store biler noen sted, og hvertfall ikke i Norge. For oss kan det vel være nærliggende å legge skylda på avgiftsystemet.

Vårt besøk over 4 dager/3 netter ble meget vellykket takket være både været og de gode opplevelsene. Hotellet som lå inne i Gamlebyen, gjorde at vi ikke hadde mer enn 5 min å gå til de stedene vi ønsket å besøke, og til de gode restaurantene hvor vi hadde felles middager. En god hovedrett på de beste restaurantene lå mellom 15 – 22 Euro, en god flaske rødvin mellom 30 – 40 Euro, en halvliter øl kostet mellom 4 – 5 Euro.

Turen var meget vellykket og alle sammen ser frem til neste tur om et år. Håper på innspill fra medlemmene om ønskede mål for neste tur.

Dette ble aldri sagt på landsmøtet

Omtrent dette hadde jeg tenkt å si ved avslutningen av landsmøtet i Kristiansand, men det ble ikke gitt anledning til det:

På vegne av oss to, og 462 medlemmer i Oslo Politis Pensjonistforening, (siste oppdaterte tall før landsmøtet), vil jeg takke O.K., Ståle og arrangørene/ vertene her i Kristiansand for et hyggelig opphold. Jeg er ikke den som har lagt mest beslag på taletiden, men jeg har stemt ved alle voteringer, som en av to stemmeberettigede fra hovedstadsforeningen. Jeg burde kanskje latt min røst høre oftere fra talestolen.

Landsmøtet nærmer seg slutten, punktum skal settes, og vi skal hjem å forklare vedtakene for våre medlemmer. Hvorfor skal vi betale 500 kroner i kontingent (200 kroner til Oslo-foreningen og 300 kroner til Politiets Pensjonistforbund), når vi ikke får 7.sans engang? Ståle, det blir mer enn 93 øre – var det pr dag? Dette er konsekvensen etter vedtaket her i går. Vi i vår forening har vært forsiktig med å øke kontingenten på 200 kroner for ikke å støte medlemmer fra oss. Dette må vi imidlertid ha for å kunne yte noe til medlemmene. Vi har en kontordag i uka, sekretæren ofte 2, medlemsmøter hver annen måned, vi har dugnader for å sende post og lignende, vi har fått data og etter hvert også egen «data-avis»,

vi har kommet med tilbud om dataopplæring for medlemmene, vi gir påskjønnelser (gavekort) ved runde dager for medlemmene, blomster eller kranser ved bortgang, subsidierer fester for medlemmene, betaler for observatører for eksempel til dette landsmøte, arrangerer reiser for våre kolleger – bare for å nevne noe.

I 2012 feirer vi for eksempel 50 års jubileum i vår lokalforening, og slike markeringer er sjelden gratis – men vi har foreløpig klart oss brukbart med vår kontingent, fordi de tillitsvalgte ikke får godtgjørelse – men får dekket reiseutgifter. Dessuten får vi kontor av vår politimesteren fritt, slik også Pensjonistforbundet får.

Jeg var vel litt dårlig forberedt før landsmøte. Jeg oppdaget ikke at det var dårlig økonomi i PPF, slik at en kontingentforhøyelse var berettiget – at noen var litt mer raus med økning, henger vel sammen med at de var bedre forberedt enn meg.

Jeg står ved avslutningen av en livslang tillitsmannsgjerning i forskjellige organer, og erkjenner at våre to stemmer ikke strekker til i en forsamling med 53 stemmeberettigede – en mer enn lag med 8-10 medlemmer. Uten lokalkontingent? Takk for meg!

Jon Torstein Kvikne

Om kråka som fikk lære å fly takket være en god venn

Hanne Kristin Rohde med sin bok om kråka som hadde høydeskrekk.

En liten perle av en barnebok foreligger fra Hanne Kristin Rohde og Commentum Forlag AS i boken «Kråka som hadde høydeskrekk». Boken kan med fordel leses av både barn og voksne, vokse sammen med barn og barn alene. Budskapet er krystallklart: Vi trenger alle en venn.

Bokens nerve forsvinner hvis vi forteller mer enn akkurat dette, men på noen få sider beretter Hanne Kristin Rohde om kråker og ekorn, om å finne mat i skogen, om ekorn og glede, om høydeskrekk og om å få hjelp til å mestre livet. Det er mye her som kan gi stoff til mang en spennende diskusjon med både barn og voksne.

Bokens tittel «Kråka som hadde høydeskrekk» har sin opprinnelse i da Rohdes sønn satt ved frokostbordet og så ut av vinduet og plutselig reiser problemstillingen: «Mamma, tenk om fugler hadde hatt høydeskrekk!» Det ga Hanne Kristin Rodhe inspirasjon og motiv for å skrive foreliggende bok, og hun kommer meget godt fra det – med egne tegninger til og med hvor streken er både spenstig og morsom, varm og megetsigende, og ikke minst står den godt til teksten. Det bærer, rett og slett.

Forfatteren Hanne Kristin Rohde er identisk med politiinspektøren ved samme navn. Til daglig er hun leder av Volds- og sedelighetsseksjonen ved Oslo politikammer og står så godt som 24 timer i døgnet oppe i situasjoner med drap, voldtekt og alvorlig kriminalitet på dagsorden. Derfor er det like morsomt som spennende at hun nå har satt seg ned og skrevet en barnebok. Det forteller kanskje dypest sett om motpolene i livet – det grelle og det gode.

«Kråka som hadde høydeskrekk» er en god, snill, ettertenksom og morsom bok. Historien er varmt fortalt, og til å være en de-

butbok er dette bedre enn bra. Særlig bedre kan det rett og slett ikke gjøres. «Kråka som hadde høydeskrekk» passer derfor for barn i alle aldre som vil glede seg over de små og tilsynelatende ubetydelige ting som likevel betyr mye mer enn vi aner i livet når alt kommer til alt. Det er vel verd å tenke over både en, to og tre ganger.

«Kråka som hadde høydeskrekk» gir voksne en garantert kosestund med barna. I barnehager og skoler bær denne boken få et innpass, og i hjem hvor det er barn som både vil le og gråte, bør boka finnes og leses til både glede og forundring.

Godt gjort, Hanne Kristin Rohde!

Hanne Kristin Rohde
**KRÅKA SOM HADDE
 HØYDESKREKK**
 32 sider – rikt illustrert
 Commentum Forlag AS

Jørn-Kr. Jørgensen

KJENNER DU EN POLITIKER?

Kjenner du en politiker, sentralt i sitt parti eller i det lokale partiet? Kan du spørre vedkommende, nå i valgkampen, hvorfor vi pensjonister skal:

- trekkes 0,75% i det årlige trygdeoppgjøret (indekseringen),
- betale 4,7% av sykedelen i folketrygden når de yrkesaktive betaler 3 %,
- hvorfor grunnpensjonen avkortes for gifte og samboende,
- hvorfor pensjonister har et lavere minstefradrag på skatten enn de yrkesaktive,
- hvorfor ikke våre pensjoner reguleres slik at de er i samsvar med inntekstutviklingen for de yrkesaktive,
- hvorfor skatteskjerpelsen i forbindelse med innføringen av pensjonsreformen var nødvendig,
- hva betyr, og hvordan regnes ut levealderjusteringen?

Dersom den sentrale eller lokale politikeren ikke kan svare, så kan du be om at han eller hun, som ditt ombud, spør «partiet», og i særdeleshet «dæm som sitt med makta». Krev et svar.

Kjell R. Bjerke

«Sceneskifte» hos Hordalensmennene

Referat frå årsmøtet i Øystese 12. – 13. mai 2011

Kjell las opp brev frå Vilmar Langeland. Han rår i skrevet sitt laget frå å fusjonere med Politipensjonistene i Bergen og Hordaland. Vilmar nemner tilstellingar som smalahovefesten på Voss og krabbefesten i Øygarden. Han sler fast at desse hugnadssame samankomstene truleg ikkje kan finne stad i eit so stort lag som Politipensjonistene i Bergen og Hordaland. Etter Vilmar si vurdering, vil ei samanslåing vere det same som nedlegging, og vil derfor kreve 2/3 fleirtal.

Leiar Eiliv Lønningen gav deretter eit samandrag av drifta til styret sett frå sin ståstad. Han hadde vore med i styret i 8 år og takka for den fine tida i styret. Dei siste 6 åra hadde han vore leiar i laget.

Han nemde til slutt at det er ei alvorleg røysting me no skal gå i gang med. Laget er trass i alt 25 år i 2011. Det vart skipa 12. juni 1986 av lensmann Sigvald Valvik. Laget var meint å vere eit lag for lensmenn. Seinare vart det opent for alle i politi- og lensmannsetaten. Han nemde òg at «Bergenspensjonistane» hadde stilt ein plass til disposisjon for laget vårt i det nye styret.

Fleire nytta høvet til å gje uttrykk for sitt syn om laget si framtid. Eit av spørsmåla som kom opp var om ein treng 2/3 fleirtal for å ta ei avgjerd om samanslåing. Fleire meinte som Vilmar at fusjon i realiteten var det same som nedlegging.

Etter pausen var det skriftleg avrøysting for eller mot samanslåing. Ved avrøystinga røysta 7 for sammanslåing, medan 10 røysta for å halde fram som eige lag.

Då dette var avgjort gjekk dei røysteføre over til å velje nytt styre.

Leiar Eiliv Lønningen og nestleiar Kjell A. Lunde hadde sagt frå seg attval. Elias Salbu i valnemda tok deretter ordet. På blokka si hadde han forslag på Harald Andersen som ny leiar i pensjonistlaget. Harald Andersen vart valt med akklamasjon. Kjell vart so tilspurt om han kunne tenkje seg halde fram ein periode til som nestleiar/ sekretær. Det ønskte han ikkje, og meinte at 6 år var nok.. Frå salen kom det forslag på Åse Midtun som nestleiar/ sekretær. Åse Midtun vart valt med akklamasjon. Det same vart dei andre tillitsvalde, som er på val kvat år.

Den nye leiaren, Harald Andersen, tok deretter ordet og gav ei lita «programmerklæring» om korleis han såg for seg korleis laget skal

drivast. Han gjorde greie for pensjonsreforma, men sa òg frå om at han ønskte å ivareta den sosiale sida i arbeidet for laget. Han meinte òg at dei måtte syte for å verve nye medlemmer.

Kl. 17.00 var det tid for å gå i kyrkja. Det vart ei sers stemningfull oppleving for dei framømte.

Me fekk vakker song av soknerådsleiar Harald Kjosås, medan sokneprest Lars Arne Vik sytte for tonefølgje.

Soknepresten gav oss òg nokre gode ord med på vege. Og så fekk me vere med å syngje sjølv også.

Helga Håland gjorde oss kjend med kyrkja si historie, og ikkje minst gjorde hennar forteljing om kyrkjeferda for over 100 år sidan inntrykk på oss. Me følte som me hadde sessa oss i ein av båtane som stemna mot kyrkja på stranda i Øystesebygda. Det er noko særskilt med desse gamle kyrkjebygga. Her er det lag på lag med historie. Kyrkjefolket før i tida hadde tine med mat i. Det slapp me. Helga hadde sytt for kyrjekaffi med gode rykkjefeser til.

Såvar det tid for å gå «heimover» til hotellet på kulturløypa.

Kl. 20.00 møtte me til middag på hotellet. Me fekk til forrett servert blomkålsuppe – hovudrett hjortefilett – og til dessert Sorbet.

Kulturinnslaget var ikkje slutt ved kyrkjebesøket. Lærar John Svahn fortalde soger frå Hardanger og Voss. Martin Hamre sytte for musikk til dei vakre songane som Helga Håland hadde samla i eit hefte. Og som ofte ved slike høve, kjem det fram gode soger frå dei rundt bordet.

Til slutt tok den nye leiaren, Harald Andersen, ordet. Han takka Eiliv og Kjell for kva dei hadde gjort for pensjonistlaget. Harald Andersen kom òg inn på den urettvise pensjonsreforma, og han ville kjempe for rettferd for pensjonistane. Den nye leiaren ville òg at den sosiale delen skulle førast vidare.

Med velvalgte ord sette leiar Harald Andersen eit fint og verdig punktum for eit velluka årsmøte.

Det gamle styret vil nytte høvet til å takke alle medlemmene for tilliten – og for at me i desse åra har fått vere med å skipe til og leggje tilrette ymse arrangment for dykk. Me i styret har hatt ei fin og lærerik tid. So vil me ønskje det nye styret lukke til i arbeidet for laget.

Kjell Arthur Lunde tidl. nestleiar/ sekretær

På årsmøtet møtte det med følgje 29 personar.

Kl. 12.00 var det framømte. Me fekk då servert lunjbuffè.

Kl. 14.00 var det klart for årsmøte i Hardangerfjordsalen.

Leiar Eiliv Lønningen ønskte velkomen til årsmøtet.

Godkjenning av saklista. Eiliv Lønningen vart valt til møteleiar. Kjell A. Lunde hadde med fullmaktsbrev frå Vilmar Langeland. Ingen hadde noko å merka til saklista eller fullmaktskrivet.

Dei to i laget som var gått bort sidan me sist møttest, vart minna med eitt minutt stillhet. Desse er: Henry Indrebø og Olav Grov.

Leiar hadde kjøpt inn bokgåve til dei som rundar år. Følgjande fekk eller får tilsendt bokgåva: Jan Harald Revheim, Magne I. Fauskan-ger, Samson Håland, Sigurd Sletten, Hild Takle, Arnljot Veka.

Eiliv Lønningen og Kjell Arthur Lunde hadde sagt frå seg attval.

Samson Håland overleverte kvar si bok til dei, og takka begge for

Ettermiddagstreff med kåseri, kaffe og kringle på Hamar

Hamarpolitiets pensjonistlag arrangerte torsdag 26.05. et «medlemsmøte» med en litt uvanlig vri. Styret hadde lykket med å få tidligere statsarkivar i Hamar, Per-Øivind Sandberg, til å holde et foredrag om tidligere tider i Hamar, som ble etterfulgt av kaffe og kringle, samt kollegialt samvær og adgang til å stille spørsmål. Ca. 30 forventningsfulle pensjonister (iblandt noen ansatte på Politihuset i Hamar) hadde tatt plass i kantinen på Politihuset kl. 1500.

Per-Øivind Sandberg har vært ansatt i Statsarkivet i Hamar siden 1970 og ble statsarkivar samme sted i 1983. Han har også vært foreleser i eldre europeisk historie ved Universitetet i Oslo. Det er også sagt om Sandberg at han ikke bare bestyrer vår felles hukommelse som er innlandets skattekasse, han innehar den selv. Han er en aktiv og utadvendt guide og kåsør på lokale arrangementer.

Sandberg snakket til en interessert og lydhør forsamling i en times tid – en time som gikk utrolig fort. Han valgte denne gang et annet utgangspunkt enn middelalderen, og tok for seg tidsepoken fra 1950 til 2010 i Hamarregionen. Det var mange som nikket gjenkjennende da han snakket om tidene med «samhold og fellesfølelse», betydningen

av byens beliggenhet med gode kommunikasjoner og betydelig kvinnesyssetning i tekstilindustrien.

Han kom inn på at utviklingen gikk i «bølgedaler» og at det på sent 60-tall ble en nedgang for bl.a. kvinneandelen i sysselsettingen, mens næringsmiddelindustrien i byen greide seg bedre. De typiske «generasjonsbedrifter» i byen ble borte en etter en, mens det ble vekst i de offentlige tjenester. På begynnelsen av 70-tallet kom fremgangen i omliggende kommuner, hvor man i enkelte kretser hevdet at «avstanden mellom Tynset og Roma var kortere enn avstanden fra Tynset til Hamar».

Sandberg tok også for seg fremgangen som kom med etableringene av større handelssentre i byen, og kom også inn på virkningene av «jappetiden». Byens teknologiske posisjon ble synliggjort ved etableringen av Kommunedatasentralen (KDØ) og virkningene som kom med flyttingen av Norsk Tipping til Hamar, og dessuten arbeidet frem mot OL i 1994.

Avslutningsvis takket både leder for pensjonistlaget, Kåre Egil Roko, og stasjonssjef Bjørn Lier for et svært interessant foredrag, og ønsket Sandberg tilbake ved en senere anledning.

Han takket også stasjonssjef Lier for et utmerket samarbeide. Praten gikk lett da kringle og kaffe ble servert.

Per Bj. Holter, Sekretær

innsatsen for laget. Kjell hadde leita fram i møteboka kva dåverande leiar Sigvald Valvik hadde uttalt på årsmøtet i Ulvik 21. april 1995. Valvik peika då på kor viktig den sosiale delen er. Kjell meinte at dette var fi ne haldningar som han vona at han hadde vore med på å føre vidare saman med litt kultur og historie. Kjell takka dei som han hadde vore saman med i styret, og sa at det hadde vore ein fornøyelse å samarbeide med dei.

Årsmelding. Kjell las årsmeldinga. Siste delen av årsmeldinga inneheldt eit samandrag av nokre av dei aktivitetane styret i laget hadde byrja med etter at det vart slutt på fellesturane. Samandraget gav eit bilete av den sosiale profi len styret har prøvd å skape.

Eiliv Lønningen merka at styret også hadde arbeidd med den sokalla politifi lmen.

Rekneskap. Samson Håland gjorde deretter greie for rekneskapen. Pr. 1/1. 2011 hadde laget ein saldo på kr. 15.698.53. Ingen hadde merknader til rekneskapen.

KONTINGENTEN

Kassereren har ringt forbundskontoret og meddelt at det er noen lag som ikke har betalt kontingenten.

Kan dette skyldes at medlemmene ikke har betalt, eller er det en ren forglemmelse?

I vår alder er det lov å glemme. Derfor er en rød sløyfe rundt fingeren på sin plass fra nå av. Tiden er ute!!!!

Styret

Vold i nære relasjoner

Betraktninger og erfaringer fra tidligere politiinspektør og lensmann i Bergen Vest – Harald Andersen

I forbindelse med Hieronimuskursene har Kari Lossius, Nina Andreassen og jeg gjennomført ca. 10 kurs fra 2001 med til sammen ca. 100 deltakere med tema «Vold i nære relasjoner».

Initiativtaker til kurset var Eva Rognvik fra stiftelsen Hieronimus. Årsaken til at hun tok dette initiativet – var fordi det var et skikkelig mediakjør mot undertegnede. Bakgrunnen for medias aktivitet – var uttalelser fra undertegnede om at «kvinner burde være mer selektive ved valg av partner» – «enslige kvinner burde tenke egen sikkerhet før de etter fest og noe beruset bega seg på hjemvei alene» – «ikke å gå gjennom parker på veier med liten trafikk» «Enslige kvinner måtte ikke ta piratdrosje» – «Kvinner som gikk ut offentlig burde ikke kle seg utfordrende, da dette i seg selv kunne oppfattes av menn som om de ønsket kontakt» – «kvinner burde ikke bli med hjem etter restaurantbesøk til menn de hadde truffet for første gang – dersom de ikke ønsket sex selv. Kun 1 % av mennene ville virkelig vise dem frimerkesamlingen sin – de øvrige 99 % ønsket sex».

Uttalelsene som i realiteten kun var ment som gode råd og faktisk i dag kan benevnes HMS regler i privatlivet og som i ettertid også er gjentatt av flere politimestre og andre polititjenestemenn – merket undertegnede som mannsjåvinist og kvinneforakter. Dette til tross for at jeg skrev artikler under overskriften «Dette var det Harald Andersen sa og mente» der jeg presiserte at mine uttalelser, som jeg den dag i dag mener, ikke var ment som annet en forebyggende og ikke var annet enn det jeg har gitt som råd til mine egne døtre.

Når det er sagt – verden skulle ha vært slik at vi kunne gjøre akkurat som vi ville, kledd oss uten tanke for onde makter, gått hvor vi ville også lett påvirket – men dessverre – verden er ikke slik i dag – verken for damer eller menn – men damer er bare mere sårbare og utsatt.

Imidlertid oppfattet Eva Rognvik poenget og tok kontakt med spørsmål om jeg kunne tenke meg å gjennomføre kurs for kvinner som ble utsatt for hjemmenvold – altså det politiet betegner som vold i nære relasjoner. Årsaken til at hun valgte meg – var i første omgang fordi jeg hadde uttalt meg som jeg hadde gjort og hun av faktisk svært få – forsto at det jeg hadde uttalt var positivt og ment som preventivt for kvinnene. Dette i tillegg til meget lang tid i politiet i alle stadier og nå sist som politiinspektør og driftsenhetsleder i Bergen Vest, samt en helt nødvendig bakgrunn som lensmann og da ikke minst som namsmann, slik at området økonomiske problemer også kunne vektlegges.

Kursene skulle arrangeres av Hieronimusstiftelsen og to psykologer – Kari Lossius og Nina Elin Andreassen fra Bergensklinikkene, skulle sammen med meg fra politiet ha ansvaret for gjennomføringen. Slike kurs hadde aldri vært prøvet tidligere – kursledelse fra psykolog og politi hadde heller ikke vært forsøkt.

Begge psykologene ble av Eva Rognvik spesielt valgt, da fordi de begge har spesialkompetanse opp mot rus og dens påvirkninger av mennesker, samtidig som de begge har meget bred og lang erfaring som både ledere og spesialpsykologer generelt.

Kursene er basert på hjelp til selvhjelp.

Alt dette har gjennom våre kurs vist seg å være vellykket – modellen har fungert utmerket og jeg er personlig ikke i tvil om at vi sammen har gitt våre kursdeltakere en meget bedre livskvalitet, et mere positivt syn på livet – gitt dem evnen til å ta selvstendige avgjørelser, som er positive for dem selv og ikke minst hjulpet dem inn fra angst og usikkerhet til et normalt liv, slik at de kan fungere både i arbeid og ikke minst i sin fritid. Jeg kan også legge til at mange av våre deltakere har hatt så store problemer,

at jeg heller ikke vil utelukke at vi også kanskje har reddet liv.

Vi har i år utgitt en meget enkel brosjyre – kun et ark A-4 – dette av økonomisk årsak – men det vi gjør rede for i denne brosjyren eller en «flyer» som jeg kaller den – vi tar opp meget alvorlige emner og forteller om hva vi holder kurs om. På denne måten ønsker vi å treffe vår målgruppe og at vi kan bli første trinnet på raketten – hjelp til selvhjelp for en bedre livskvalitet.

Vi bruker overskriften SAMLIVSVOLD – FAMILIEVOLD og begynner med å spørre om «du er utsatt for Vold i Nære Relasjoner?»

«Vold i nære relasjoner er primært vold i hjemmet.»

Vi definerer FAMILIEVOLD og vi forteller om kursets innhold og hensikt. Vi gir også en del eksempler vi etter vår erfaring vet at de som er utsatt for vold spør om. Videre gir vi adekvat informasjon om kurset, hvorledes det er lagt opp og at vi også bruker eksterne fagpersoner, alt etter deltakernes behov. Det kan være advokat, ansatte ved barnevern eller barnevernsvakt, politifolk med spesiell kompetanse opp mot etterforskning av slike saker, ansatte fra NAV m.fl.

Denne enkle brosjyren kunne ikke kommunen lage en trykksak av, gratis for Hieronimus, derfor ble det et grønnfarget A4 ark, som ble distribuert på steder der vi etter erfaring vet at ofre for samlivsvold oppsøker. Det er legevakt, krisesentre, advokatkontorer, NAV, barnevern – for å nevne noen eksempler.

Hvem melder seg på slike kurs?

Kvinner som blir utsatt for vold i sine nære relasjoner og i hovedsak snakker vi om ekteskap og samboerskap og at volden utøves av partneren.

Volden kan bestå av fysisk vold og psykisk vold – ofte begge deler.

Når deltakerne ringer for å høre om kurset er noe for dem – treffer de Eva Rognvik eller andre fra Hieronimus. De treffer med andre ord mennesker som kan meget om angst og det å være redd – en tilstand de som ringer har opplevet og opplever. Nå treffer de mennesker som kan gi dem de riktige rådene, de kan føle tillit og at noen tror på dem.

Hva er vold?

Fysisk vold er rene slag og spark konsekvent rettet mot bestemte deler av kroppen for å skade.

Psykisk vold er ord i tale og samtale som virker nedbrytende på den andre part, får mottakeren til å tro at hun ikke kan noe, ikke forstår noe – hun er dum – hun er en belastning både for familien og sin partner – kort og godt et null.

Voldsutøver

Forøver er etter vår erfaring ofte en mann med helt typiske psykopatiske trekk. Han er godt likt av omgangskretsen, på egen jobb og av nabolaget. Han betegnes svært ofte som meget sjarmerende og meget hjelpsom mot andre. Han finns i absolutt alle samfunnslag. Han kan også være rusmisbruker eller en som reagerer A typisk på rus – han kan være kriminelt belastet – med andre ord – foroveren kan være meget godt utdannet og ha en meget god jobb – han kan ha en jobb som inngir status og respekt, han kan være både brannmann, sykepleier, lege og politimann og han kan være en helt vanlig mann og som nevnt også rusmisbruker og kriminell.

Med andre ord – man finner dem overalt og vår erfaring er at der er svært store mørketall, selv i dagens opplyste samfunn.

Hvilke konsekvenser gir slik adferd – hva bør vi gjøre?

I sin ytterste konsekvens: Det er et ufravikelig faktum at over 100 kvinner i Norge er drept av sin partner de siste 10 år og det er de offisielle tall! Vi må være så realistiske at vi også ser at her er det overveiende sannsynlig at der også er mørketall!

Vold i nære relasjoner gir mange konsekvenser – ikke bare for det mennesket det primært går ut over, men også eventuelle barn og ofte er også offerets familie involvert. Mange barn blir det jeg vil betegne som «nervebunter» – de lukker seg inne, de unngår også ofte hjemmet, det kan føre til at de oppsøker uheldige miljøer og blir rusmisbrukere og voldelige selv. Således er der stor risiko for negative ringvirkninger rundt hjemmevolden – ringvirkninger som til sist kan skape store problem for individ og samfunnets hjelpeapparat.

Konklusjonen må bli at det er en meget god investering å fokusere åpent på dette problemet og så godt mulig både avdekke det og arbeide preventivt for å minske omfanget.

Hva skjer med den som blir offer for slik vold?

Offeret får etter kort tid angst – hun blir redd og meget følsom overfor partnerens oppførsel tale og handlinger. Hvilket humør han er i – dette hører hun for eksempel på måten han går på – hvorledes han lukker dører – hvorledes han snakker og ellers vanlige og daglige ting. Han er meget kontrollerende og stort sett lite tilfreds med offeret eller det arbeidet hun gjør i hjemmet, hennes økonomi, måten hun klær seg på og hennes kontakt opp mot andre mennesker.

Offeret får i tillegg til angst en skyldfølelse. Partneren makter å få frem i henne en skyldfølelse og dette går så langt at hun virkelig kan tro at det som skjer er hennes egen skyld. Hun selv ikke bare føler at hun ikke strekker til, men hun er livende redd for at andre i nærmiljøet skal avsløre henne. Hun isolerer seg og kommer av den årsak lett inn i en depresjon. En slik tilstand er ønskelig fra en kontrollerende partner med psykopatiske trekk.

Det er her mørketallene kommer inn. Offeret orker bare ikke mer og velger å ta sitt eget liv.

Offeret skjemmes overfor familie, venner og naboer. Hun ønsker at ingen skal få vite om det hun blir utsatt for og enkelte partnere blir med offeret når de må oppsøke lege for skader de har fått og foroveren er med for å kunne finne plausible forklaringer på skaden, for å unngå at han skal mistenkes som forøver blir han med for å kontrollere henne. Som eksempel falt hun ned trappen, hun skar seg på en kniv, hun gikk på en dør, katten klorte henne og hunden var voldsom m.m.

Offeret sørger for at vinduer og dører er lukket når partneren utøver volden. Når der er barn – fortelles barna at de aldri må si noe til noen. Barna får således en traumatisk oppvekst og det hender ikke sjelden at foroveren får barna til å tro og oppfatte moren som både dum, lite intelligent, misbruker av piller og eller alkohol m.m. Mor får således ingen støtte og lever seg stadig lengre inn i en tilværelse med skyldfølelse og angst.

I tillegg sørger foroveren for at partneren blir økonomisk helt avhengig av ham. Han er meget mistenksom – hun får ikke bevege seg uten at han kontrollerer alt hun gjør. Kontrollen utøves også for at hun ikke skal treffe andre, ikke røpe hvorledes forholdet virkelig er, men også fordi at foroveren som psykopat har et eierbehov og et behov for å styre hele hennes tilværelse.

Utad er han den sjarmerende, den hjelpsomme og den vellykkede i familien. Derfor er det så vanskelig for utenforstående å oppfatte den reelle situasjon og den reelle fare for den det gjelder.

Det skal meget til for at offeret forteller noe selv, andre må få mistanke, barn må fortelle besteforeldre etc. Selv når offeret blir konfrontert med virkeligheten – benekter hun svært ofte tingenes tilstand.

Hvilket valg har hun? Dersom hun velger å bryte ut av ekteskap eller samboerforhold – hva skjer da med henne. Hun regner med at hun må flytte fra hjemmet, at hun mister kontakten med barn og den øvrige familie, får problemer med å få nytt sted å bo og ikke minst at hun ikke klarer seg økonomisk. Overfor slike problem velger hun å fortsette forholdet helt til noen gir henne informasjon om tingenes tilstand, hennes rettigheter og ikke minst hennes muligheter til å bedre sin livskvalitet med mange hundre prosent om hun makter å bryte ut. Når kvinnen er kommet så langt at hun befinner seg i avmakt – opplever hun at hun blir sykemeldt, at hun ikke orker å åpne brev i frykt for inkassokrav og regninger og ikke sjelden utnytter partneren denne situasjonen.

Hva skjer om kvinnen bryter ut av ekteskapet eller samboerforhold?

Dersom kvinnen virkelig tar mot til seg og kanskje får hjelp til å bryte ut av forholdet – er det langt fra sikkert at mannen gir slipp på henne. Mange kvinner opplever dette som et rent helvete. De blir forfulgt, truet og plaget med telefoner, mail og SMS. Mannen setter ut rykter om henne og dersom hun finner seg en ny venn – ofte også rykter om ham. Vi snakker om at menn fra andre trossamfunn «mister ansikt» når kvinnen forlater ham. Nei, dette er nok også tilfelle i vårt eget land. De føler det som om de taper, de mister ansikt overfor familie, vennekrets og jobb – de ligger kvinnen for hat – de bruker barna mot henne og da gjerne via barnevern og rettsapparat og de truer henne.

Politiet kan fortelle om antall kvinner som har fått voldsalarm av denne årsak. Kvinner som har angst, er livredd og frykter med rette for eget liv. Bare i Hordaland er der utdelt ca. 250 slike alarmer og hvert eneste tilfelle er behovsprøvet av erfarne politifolk.

Dette til tross er samfunnet ikke villig til å sette i gang kurs – å sette i gang tiltak som kan hjelpe kvinner ut av voldelige forhold. Vi må alle være meget klar over – at når kvinner ber om voldsalarm, da frykter de for sitt liv – de har en reell frykt og de er ikke paranoide.

Vi er temmelig sikker på vi med våre kurs har reddet liv – vi er helt sikre på at vi har vært med og fokusert på problemer som også foroveren oppfatter som en prøvelse, som en fare for at han kan bli avslørt, straffet og dømt for sine handlinger.

Selv det å plage med mennesker med meldinger på telefon, SMS og mail kan være straffbart i dag – plagsom opptreden og virksomhet rammes av straffeloven – dette kan vi også sørge for at forover får vite og erfare.

Politiet har begrensede ressurser – det samme har nok barnevernet og andre som kan komme i befatning med slike saker. Men dette må bli et meget høyt prioritert område. Ikke bare kan vi spare liv – vi kan gi kvinner og ikke minst deres barn en meget bedre livskvalitet og vi kan begrense en rekke straffbare handlinger.

I dag er våre politikere så opptatt av å etablere sprøyterom – for det skal gi stoffmisbrukere bedre livskvalitet og forlenge deres liv. Videre er både politikere og andre opptatt av at vi ikke skal ha belastende parker og områder der rusmisbrukere kan ferdes, der de setter sprøyter, der de begår straffbare handlinger.

Hvorfor er vi så opptatt av dette – jo, fordi vi har disse problem i synsfeltet og lett tilgjengelig.

Familievolden eller vold i nære relasjoner er ganske usynlig. Den plager bare dem det går ut over og sjelden andre – den avdekkes ikke før drapet eller annen straffbar handling er skjedd, men da er det for sent.

Returadresse:

Politiets Pensjonistforbund
Boks 8101 Dep.
0032 Oslo

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

**INNTIL 40 % RABATT
PÅ DINE PRIVATE FORSIKRINGER**

ALLE KAN VÆRE UHELDIGE OG FÅ EN SKADE

— OGSÅ TIDLIGERE POLITIFOLK.

Hvert år gjennomfører vi 1,4 millioner skadeoppgjør. Det er flere enn noen andre. Halvparten av alle skader løses innen 24 timer og våre mest fornøyde kunder er faktisk de som har hatt en skade. Slikt skaper trygghet i hverdagen.

Samarbeidsavtalen mellom Politiets Pensjonistforbund og If sikrer deg som medlem 20 % rabatt på de viktigste private skadeforsikringene. Velger du å samle alle forsikringene dine i If kan du bli If Pluss-kunde og oppnå ytterligere rabatt.

Ta kontakt med oss på 02400 så forteller vi deg mer. Husk å oppgi avtale nr. 100.

I samarbeid med:

Rolig, vi hjelper deg.